

Bl. Karol Dobrý

Plinio de Oliveira

1. marca 2020 ✝ Svätec týždňa ✝ Svätec na marec

Životopisné údaje:

Karol (1083 – 1127) bol synom dánskeho kráľa sv. Kanuta (alebo Knuda). Otec bol zavraždený, keď mal Karol päť rokov, a jeho matka Adele ho vzala na dvor svojho otca, flámskeho grófa v Bruggách. Karol sa stal rytierom a sprevádzal svojho strýka počas druhej krížovej výpravy, aby od Maurov vydobyl späť Svätú zem. Po návrate sa vďaka svojmu bratrancovi Balduinovi stal vládcom Flámska.

Karol mal hlboký cit pre spravodlivosť. Každý deň po večeri sa stretával s tromi teológmi, ktorí vysvetľovali

dve alebo tri kapitoly Písma. Boli to prednášky, ktoré počúval s veľkým potešením. **Tak miloval Božie meno, že prísne zakázal svojim poddaným rúhať sa alebo brať Božie meno nadarmo.** Vďaka láske k spravodlivosti sa stal postrachom pre zločincov, ktorí utláčali chudobných, využívali vdovy a vykorisťovali siroty.

Vďaka svojej spravodlivosti získal dobrú povesť, takže keď sa uvoľnil cisársky trón, bol ponúknutý práve jemu. Odmietol ho rovnako ako predtým odmietol stať sa kráľom Jeruzalema. Odmietol poctu, pretože sa chcel naplno starať o svoj ľud vo Flámsku.

Keď zistil, že niektorí vysokopostavení špekulanti nahromadili veľké množstvo obilia, aby ho predávali za prehnane vysoké ceny, donútil ich, aby ho okamžite začali predávať za primeranú cenu. Toto ich natoľko rozzúrilo, že zosnovali plán na jeho zavraždenie.

Blahoslavený Karol chodieval každý deň na omšu do kostola sv. Donaciána neďaleko hradu. V jedno ráno v roku 1127 Borchard, synovec jedného z vodcov sprisahania, napadol Karola a odťal mu hlavu práve vtedy, keď kľačal a modlil sa osamote pred oltárom Panny Márie.

Komentár prof. Plinia:

Prvú vec, ktorú si človek všimne v jeho životopise, je nenávisť, ktorú blahoslavený Karol vzbudzoval u svojich nepriateľov preto, lebo stelesňoval čnosť spravodlivosti, ako tomu bolo napríklad v prípade vyššie spomínaného obilia. Zomrel ako svedok katolíckej spravodlivosti, pretože sa usiloval o zavedenie občianskeho poriadku, ktorý je v súlade s príkazmi nášho Pána.

Dnes by sme mali uvažovať o tom, že v stredoveku prívlastok „Dobrý“ za Karolovým menom, sa netýkal iba jeho charitatívnych aktivít, ako by sme ich dnes nazvali, ale aj jeho spravodlivosti a horlivosti pri obhajovaní

dobrej veci. Dnes by sa prívlastok „dobrý“ vzťahoval na človeka, ktorý chudobným dáva almužnu. V danej dobe mal však tento termín širší význam, ktorý je dobré mať na pamäti.

Mali by sme si tiež uvedomiť, že v tom čase byť dánskym princom znamenalo oveľa menej, než byť flámskym vládcom. Dánska monarchia bola považovaná za monarchiu druhej triedy. Ľudia a ostatní králi nehovorili o dánskom kráľovi ako o Jeho Veličenstve, ale iba ako o Jeho Jasnosti, ktorá je zvyčajne titulom udeľovaným princom, nie panovníkom. Dánsky kráľ bol uznaný za Jeho Veličenstvo až v 18. storočí Ľudovítom XIV. v rámci pochybnej iniciatívy; ostatní králi potom nasledovali jeho príklad.

Toto vylúčenie malo svoje dôvody. Dánsko bolo polobarbarským kráľovstvom, v ktorom vládli nespútané vášne, bezohľadné správanie a barbarské zvyky. Hovorím to nie preto, aby som znevažoval Dánsko, ale aby som ukázal, že vernosť katolíckym princípom zo strany rodiny blahoslaveného Karola bola prejavom veľkej odvahy, ktorá umožnila viere, aby riadila rozum a rozumu, aby potláčal vášne. Tento opis života Karola Flámskeho ukazuje, ako viera úplne ovládla jeho intelekt a zlé sklony.

Na rozdiel od dánskeho kráľovstva bolo Flámsko veľmi civilizované a malo vysokú kultúrnu úroveň. Bolo tiež dosť bohaté. V tom čase malo v Európe veľkú politickú váhu. Po smrti svojho otca tam išiel Karol so svojou matkou Adelou, ktorá bola z flámskej rodiny. Od piatich rokov dostával formáciu na flámskom dvore. Stal sa rytierom a **zasvätil svoj život obrane Cirkvi a katolíckej veci**, sprevádzajúc svojho strýka na krížovej výprave. Preto mal česť bojovať za obranu Svätej zeme. Po návrate zdedil flámsky trón a začal novú etapu – tentokrát už nie ako bojovník, ale ako vládca.

Ako vládca sa vyznačoval obdivom pre Sväté písmo. Nebol to muž, ktorý by bol zaujatý iba praktickými vecami a žil výlučne pre vládnutie. **Vedel udržať psychologický odstup od každodenných záležitostí, ktoré mali tendenciu ho pohltiť.** Po večeri chodili k nemu traja teológovia, odborníci na Sväté písmo. Karol chcel lepšie poznať Božie veci. Títo znalci s ním čítali, komentovali a rozoberali jednotlivé časti Písma.

Môžete si predstaviť scénu: Na hrade Flámska je noc, vládne úplné ticho; z času na čas počuť iba pospevujúceho si strážcu, ktorý robí obchôdzku. Vo veľkej obývacej miestnosti horí krb. Na veľkých vyrezávaných stoličkách sedí panovník a traja teológovia, spolu s niektorými členmi rodiny, ktorí ticho počúvajú a učia sa. Rehoľníci majú jednu z tých veľkých, ťažkých a krásne rukou napísaných kníh Písma, ktorá je postavená na stojane. Jeden z nich ide k stojanu, prečíta pasáž a potom sa vracia na svoje miesto.

Komentár a diskusia, ktoré nasledujú, sú pokojné a vznešené, zamerané na pochopenie Božích plánov pre ľudstvo a na to, ako ich uviesť do praxe. V tie noci sa dalo povedať, že nebo objíma zem a pripravuje týchto svätých mužov na nočný odpočinok a na prácu a boj v nasledujúci deň. Život toho hradu bol počas týchto večerov vznešený a krásny, taký odlišný od mizerných pohanských nocí našej doby.

Horlivosť obhajovať meno Božie ho viedla k vydaniu zákona, ktorý prísne trestal rúhanie. Bol svätý a dobre vedel, čo robí. Pri dnešnej mentalite ponorenej do liberalizmu a sentimentalizmu si mnoho ľudí myslí, že je to kruté a nesprávne. Blahoslavený Karol však takto neuvažoval. Domnieval sa, že toto opatrenie bude prospešné tak pre vinníkov, ako aj pre verejnú mienku v jeho grófstve. Mal pravdu.

Niektor, kto sa dopustil tohto zločinu a bol potrestaný, niesol známku svojho hriechu a trestu po celý svoj život, aby pripomínala jemu a spoločnosti, aké zlé bolo jeho konanie. Pre neho bolo milosťou byť potrestaný v tomto a nie v nasledujúcom živote. Ľudia dnes neberú do úvahy tresty v Očistci a v Pekle, ktorým sa určite nevyhneme, pokiaľ sa v tomto živote nebudeme kajať. Z tohto dôvodu im chýba nevyhnutný referenčný bod, na základe ktorého by mohli spravodlivo posúdiť, čo predstavuje primeraný trest.

Karol horlivo chránil chudobných, vdovy a siroty, pretože najvyššia moc štátu musí mať pod ochranou tých, ktorí nemajú nič. Jeho povest', ako veľmi sa stará o svoj ľud, ho natoľko preslávila, že bol pozvaný stať sa cisárom. Bola to najvyššia pozemská pocta, ale odmietol ju rovnako ako vtedy, keď neprijal ponuku stať sa jeruzalemským kráľom.

Niektor by sa ma mohol opýtať: Nebolo by ale lepšie pre katolícku vec mať svätca cisára? Prečo to potom neprijal? V zásade je to pravda. Boh má však pre každého z nás iný plán. Karol pravdepodobne dostal inšpiráciu, ktorá mu ukázala, čo je pre neho Božia vôľa.

Jeho brutálna vražda ukazuje nenávisť synov temnoty voči synom svetla. Po živote plnom bojov, spravodlivej vlády, modlitby a meditácie k nemu prišla smrť. Palma mučeníctva korunovala jeho život, keď sa modlil pred oltárom Panny Márie.

Prosme blahoslaveného Karola Dobrého, aby sme boli silní a vedeli znášať nenávisť, prenasledovanie, ohováranie, úskoky a umlčovanie, ktoré nepriatelia Cirkvi proti nám používajú. Prosme ho, aby nás na príhovor Panny Márie pripravil, aby sme nasledovali Božiu vôľu – v boji, v práci, vo vedení, v modlitbe, v poslušnosti či dokonca v mučeníctve.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/bl-karol-dobry/>